

NASZ ŚWIAT POD SIÓDMYM

**Gazeta
Dzielnicowego Środowiskowego
Domu Samopomocy
ul. Górska 7 w Warszawie**

numer 25 (wrzesień 2012 r.)

cena 2 zł

Od redakcji

I znów jesteśmy po dwumiesięcznej przerwie.
Gorąco witamy naszych drogich Czytelników.

Niestety wakacje już się skończyły,
a teraz czekamy na następne.

Wszyscy wrócili do ośrodka wypoczyni
i stęsknieni. Bierzemy się do pracy pełną parą.

Będziemy się starali wykonywać naszą pracę
redakcyjną rzetelnie, tak, aby nasza gazetka była
coraz lepsza i ciekawsza.

Cieszymy się, że znów będziemy z Wami,
nasi drodzy Czytelnicy.

Jak zwykle życzymy wszystkim miłej lektury
i szczęśliwego całego roku.

Życzymy miłej lektury
Zespół Redakcyjny

Zespół Redakcyjny:

1. **Katarzyna Uszyńska** (rozrywka, solenizanci i jubilaci, imiennik)
2. **Katarzyna Salkowska** (poezja i proza, przepisy kulinarne)
3. **Monika Skrodzka** (wydarzenia minionego miesiąca)
4. **Rafał Musch** (wywiady)
5. **Andrzej Nowak** (wydarzenia minionego miesiąca)
6. **Mikołaj Scholz** (redakcja sportowa)
7. **Wojciech Kwil** (układanie krzyżówek, przepisywanie tekstów na komputerze)

Opiekun: **Katarzyna Zduńska**

Skład i druk: **Jacek Michalski**

SOLENIZANCI I JUBILACI

We wrześniu i październiku urodzinowe i imieninowe życzenia przyjmują:

Urodziny

12.09. – Katarzyna Uszyńska
14.09. – Michał Piróg
16.09. – Edyta Sołtysiak
06.10. – Wojtek Kwil
29.10. – Renata Tolak

Imieniny

16.09. – Edyta Sołtysiak
20.09. – Michał Piróg
21.09. – Tomek Gniatkowski

Wszystkim jubilatam i solenizantom życzymy sukcesów w życiu, szczęścia w miłości, dużo uśmiechów, dużo radości, spełnienia wszystkich najskrytszych marzeń i samych przyjemnych w życiu zdarzeń.

WYDARZENIA MINIONEGO MIESIĄCA

29.08.2012 r.

Dostaliśmy zaproszenie na VIII Rajd Rowerowy i Pieszy w Łubcu. Wraz z naszymi terapeutkami, panią Kasią i panią Agnieszką pojechaliśmy do Łubca. Większość brała udział w rajdzie pieszym, tylko Renata Tolak była tak odważna, że pojechała rowerem. My mieliśmy do pokonania trasę o długości 7 km. A rowerzyści 8 km. Trasa wiodła przez las – Puszcę Kampinowską. Na jednym z postojów mieliśmy pogadankę o życiu puszczy z panem nadleśniczym. Zmęczeni wróciliśmy do Ośrodka w Łubcu na pyszny obiad (bigos i kielbasę). Później było rozdanie nagród i część artystyczna. Wyjazd bardzo się udał.

Szczęśliwi wróciliśmy do domu.

red. Rafał Much

06.09.2012 r.

Tego dnia razem z terapeutkami Katarzyną Zduńską, Danutą Kaczmarek i Agnieszka Kaczmarek byliśmy na stadionie Legii-Warszawa na ul. Łazienkowskiej. Nasz przewodnik, pan Wojtek opowiadał nam o stadionie, pokazał wszystkie pomieszczenia, opowiadał, jak wygląda mecz od zaplecza, pozwolił zajrzeć do szatni gości. Obejrzelśmy dokładnie boisko, weszliśmy na trybunę dla kibiców, słynną „Żyletę”, gdzie krzyczeliśmy

głośno „Legia”. Pan Wojtek chciał nam pokazać jaka dobra jest akustyka w tym miejscu. Zrobiliśmy sobie pamiątkowe zdjęcia na boisku. Później poszliśmy do Muzeum Klubu Legii, gdzie były różne pamiątki. Dowiedzieliśmy się m.in. że Legię założył Józef Piłsudski jako klub sportowy wojskowy składający się z legionistów i stąd nazwa – Legia. Później poszliśmy do sklepiku i kupiliśmy sobie pamiątki. Bardzo nam się podobało na stadionie.

red. Rafał Musch

12.09.2012 r.

Grupa z pracowni haftu i szycia pojechała do sklepu zoologicznego po pokarm dla rybek. Szukaliśmy go aż w trzech sklepach: jeden już nie istnieje, w drugim były tylko papugi i dopiero w trzecim dostaliśmy jedzenie dla rybek. Przy okazji pojeździliśmy sobie trochę po Mokotowie.

red. Monika Skrodzka

14.09.2012 r.

W ośrodku na Bemowie odbywał się VII Eko-piknik. Pojechała tam 5-osobowa reprezentacja naszego ośrodka pod opieką terapeuty Mariusza Wierzbickiego. Musieliśmy przygotować na konkurs jakąś piosenkę o przyrodzie. Wszystkie zaproszone ośrodki przedstawiły swoje piosenki. My wystąpiliśmy jako pierwsi. Po prezentacjach była druga część konkursu – pytania o tematyce przyrodniczej. Odpowiedzieliśmy na wszystkie pytania. Później był obiad dla wszystkich – leczo. Po obiedzie bawiliśmy się

przy muzyce. Specjalnie dla nas grał zespół muzyczny zaproszony przez organizatorów. Tomek grał na perkusji.

red. Katarzyna Uszyńska,
Andrzej Nowak

15.09.2012 r.

Nasz ośrodek brał udział w 3 Sieleckim Festynie Sąsiedzkim. Mieliśmy tam stoisko z naszymi pracami, a pani Danusia prowadziła warsztaty ceramiczne. Oprócz nas były też inne organizacje działające na terenie naszej dzielnicy m.in. Świetlica terapeutyczna, Stowarzyszenie Integracja, Teatr „Baza”, Kawiarnia Magiel. Były też występy Kapeli Czerniakowskiej oraz dzieci ze świetlicy. Przyszło bardzo dużo ludzi. Było też dużo atrakcji dla dzieci: teatrzyk, zabawy z chustą animacyjną, różne gry i labirynty. Impreza była bardzo wesoła, pogoda dopisała

red. Katarzyna Uszyńska,
Andrzej Nowak

26.09.2012 r.

W Sochaczewie odbywał się XIII Mazowiecki Przegląd Twórczości Artystycznej ŚDS „Z uśmiechem przez życie”. My też przygotowaliśmy występ na tę imprezę. Tańczyliśmy do utworu Gawędy „Sto uśmiechów na minutę”. Na początku występowała orkiestra młodzieżowa z Domu Kultury w Sochaczewie. Grali różne fajne melodie. Oglądaliśmy też występy jakie przygotowali nasi przyjaciele z innych ośrodków. Były bardzo fajne. Potem była przerwa obiadowa. Po obiedzie przyszła

nasza kolej na występ. Niestety mieliśmy małego pecha, bo płyta z naszą piosenką zacięła się i nie chciała grać. Na szczęście problem udało się rozwiązać i mogliśmy bez przeszkód pokazać nasze przedstawienie. Impreza była bardzo fajna. Szczęśliwi wróciliśmy do ośrodka.

red. Katarzyna Uszyńska

28.09.2012 r.

Tego dnia w Parku Sowińskiego odbywał się Warszawski Korowód Integracyjny. Z naszego Ośrodka pojechała delegacja wraz z terapeutkami Danutą Kaczmarek i Katarzyną Zduńską. Pojechało sześć osób: Mariola Wasiuk, Kasia Uszyńska, Marzena Zalewska, Maciek Borkowski, Krzysiek Ciepłota i ja - Rafał Musch. Mieliśmy tam stoisko, gdzie pokazywaliśmy nasze prace. Oprócz nas były też inne warszawskie ośrodki: ŚDS-y i WTZ-y. Spotkaliśmy wielu znajomych. Oprócz stoisk z pracami była też scena, na której

występowali artyści z różnych Ośrodków. Równocześnie z występami organizowane były różne konkursy dla uczestników, gdzie można było wygrać nagrody. Na sam koniec na wszystkich czekała miła niespodzianka – występ gwiazdy – Eweliny Flinty. Koncert był bardzo fajny. Po występie dostaliśmy autografy od Eweliny Flinty i wróciliśmy do domu.

red. Rafał Musch

WIADOMOŚCI SPORTOWE

PODSUMOWANIE OLIMPIADY W LONDYNIE.

W 2012 roku Londyn po raz trzeci w swojej historii gościł Letnie Igrzyska Olimpijskie.

Główne zawody rozgrywane były w Hyde Parku, Greenwich Park, Regent's Park, na Wimbledonie oraz na odnowionym stadionie Wembley. Trasa maratonu prowadziła ulicami City i Westminster. Wioska olimpijska znajdowała się we wschodniej części miasta.

Otwarcie Igrzysk nastąpiło 27 lipca, zaś zamknięcie 12 sierpnia.

Polacy nad Tamizą dwukrotnie stanęli na najwyższym stopniu podium, dwukrotnie kończyli rywalizację na drugich miejscach oraz zdobyli sześć brązowych medali. Ogółem zdobyli dziesięć medali dla Polski.

Polscy medaliści Igrzysk XXX Olimpiady Londyn 2012:

ZŁOTE

Tomasz Majewski - lekkoatletyka, pchnięcie kulą

Adrian Zieliński - podnoszenie ciężarów, kat. 85 kg

SREBRNE

Sylwia Bogacka - strzelectwo, karabin pneumatyczny 10 m

Anita Włodarczyk - lekkoatletyka, rzut młotem

BRAZOWE

Julia Michalska, Magdalena Fularczyk - wioślarstwo, dwójka podwójna

Damian Janikowski - zapasy, styl klasyczny (kat. 84 kg)

Bartłomiej Bonk - podnoszenie ciężarów (kat. 105 kg)

Przemysław Miarczyński - żeglarstwo, klasa RS:X

Zofia Noceti-Klepacka - żeglarstwo, klasa RS:X

Również w l Beata Mikołajczyk, Karolina Naja - kajakarstwo, K2 500 m

Również w Londynie odbyły się w dniach 29 sierpnia – 9 września XIV Letnie Igrzyska Paraolimpijskie.

Wielki sukces polskich paraolimpijczyków, nasi wywalczyli aż 36 medali, co daje 9. miejsce w klasyfikacji medalowej. Gratulujemy!

Powitanie paraolimpijczyków na Okęciu było pięknie zorganizowane przez internautów.” Powitajmy naszych paraolimpijczyków na Okęciu” - pod takim hasłem mobilizowali się internauci. Podziałało! Na warszawskim lotnisku naszych sportowców wracających z igrzysk paraolimpijskich witały setki kibiców w biało-czerwonych szalikach i kilkudziesięciu dziennikarzy.

Bardzo dziękuję za powitanie, naprawdę się tego nie spodziewaliśmy. To coś pięknego! - mówił w imieniu polskiej ekipy dwukrotny złoty medalista z Londynu w

handbike'u (rower napędzany rękoma) Rafał Wilk (38 l.). - Dochodziły do nas głosy, że jest organizowane duże powitanie, ale nikt nie sądził, że aż tak duże! - wtórował mu Maciej Lepiato (24 l.), mistrz olimpijski w skoku wzwyż. Wśród zgromadzonych nie zabrakło znanych postaci.

Robert Kubica po rajdzie Citta di Bassano: Droga przede mną może nie być tak długa, jak myślałem.

- Nie obyło się bez przygód, bo dojechaliśmy na łysych oponach, ale najważniejsze że dojechaliśmy - powiedział po zwycięstwie w Citta di Bassano Robert Kubica.

Po swoim trzecim występie (i zarazem drugim wygranym rajdzie) po powrocie, Kubica nie krył zadowolenia, choć miał świadomość popełnionych błędów.

- Pierwsze okrążenie było bardzo trudne, głównie ze względu na deszcz. Po południu było już lepiej, dobrze się bawiliśmy. Nie obyło się bez przygód, bo dojechaliśmy na łysych oponach, ale najważniejsze że dojechaliśmy - mówił Kubica.

Turniej WTA w Tokio. Radwańska przegrała w finale z Pietrową i nie obroniła tytułu!

Agnieszka Radwańska nie powtórzyła sukcesu sprzed roku w turnieju WTA Tour Premier na twardych kortach w Tokio (pula nagród 2,17 mln dol.). Tenistka rozstawiona z numerem trzecim przegrała w finale z Rosjanką Nadią Pietrową (nr 17.) 0:6, 6:1, 3:6.

Mimo tej porażki nadal jest trzecia rakieta świata.

Turniej WTA w Pekinie.

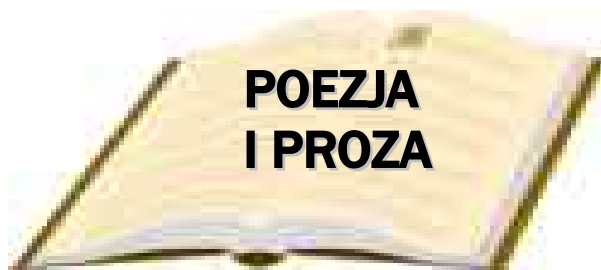
Alicja Rosolska i Rosjanka Wiera Duszewina awansowały w niedzielę do drugiej rundy debla w turnieju rangi WTA Tour Premier I na twardych kortach w Pekinie (z pulą nagród 4 828 050 mln dol.) . Odpadła natomiast inna polska tenisistka Klaudia Jans-Ignacik.

W Pekinie, w singlu, wystąpi Agnieszka Radwańska, która do Chin przyleciała z Tokio, gdzie przegrała w sobotę w trzysetowym finale z Rosjanką Nadią Pietrową. Broniąca tytułu sprzed roku Polka jest rozstawiona z numerem trzecim, a grę rozpocznie do drugiej rundy. jej rywalką będzie tenisistka gospodarzy Shuai Zhang, obecnie 144. na świecie. Będzie to ich pierwsze spotkanie.

Z rywalizacji w grze pojedynczej już w sobotę odpadła młodsza z krakowskich sióstr - Urszula, po porażce ze Szwajcarką Rominą Oprandi 5:7, 2:6.

Trzymamy kciuki za Agnieszkę Radwańską w singlu i Alicję Rosolską w deblu.

Opracował: Mikołaj Scholz

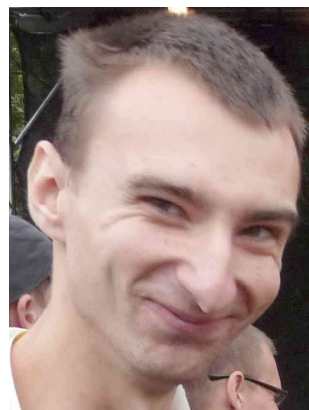

„Wiersz o mnie i tobie”

Do ciebie tęskni twoja dziewczyna
Płacze za tobą łzami swoimi
rozmawia z echem
Ty przyszedłeś do swojej dziewczyny,
bo ją kochasz.
Lepiej uciec, niż zaufać sobie.
Masz ją w swojej mocy,
powstrzymujesz ją od łez,
gdy wraca do wspomnień i marzeń.
Już nie będziesz się bał,
cóż możesz zrobić,
nie lękasz się miłości swojej dziewczyny
namaluje Ci serce, myśli, pragnienia,
bo brakuje Ciebie.
Ty masz w niebie wszystkie gwiazdy, srebrne
namalują Ci miłość, bo ja jestem miłością

„Miłość”

Życia miłość jak miłość
deszcz jak deszcz, który zmywa
ból cierpienia,
krople wody z oczu płyną,
łzy z twarzyczki mojej,
kroplami deszczu napętnionej
łzy w szklankę kapią,
błyszczą w nich światło,
blask wypełnia się słońcem,
rzucę promienie ognia latem
Autor Katarzyna Sałkowska

Od czerwca do naszego Ośrodka uczęszcza nowy kolega – Maciej Borkowski. Przyszedł on na miejsce Roberta Jendruczka. Maciek skończył szkołę na ul. Głogowej. Nasz nowy kolega jest bardzo fajny, wesoły i miły. Powiedział, że bardzo mu się podoba w naszym ośrodku.

red. Monika Skrodzka

Katarzyna Uszyńska: Dzień dobry. Jestem redaktorem gazety i chciałabym przeprowadzić z Panem wywiad?

Maciej Borkowski: Dzień dobry.

K.U. : Czy mógłby się nam Pan przedstawić?

M.B: Nazywam się Maciej Borkowski.

K.U. : Gdzie Pan mieszka? Z kim?

M.B: Mieszkam z mamą w Warszawie.

K.U. : Jak długo Pan chodzi do ośrodka?

M.B: Przychodzę tu od niedawna, dopiero od 4 miesięcy.

K.U. : A czy lubi Pan przychodzić? Dlaczego?

M.B: Lubię, bo podoba mi się tu.

K.U. : Którą pracownię lubi Pan najbardziej i dlaczego?

M.B: Najbardziej lubię pracownię haftu i szycia, bo lubię terapeutkę z tej pracowni.

K.U. : Czy lubi Pan kolegów i koleżanki?

M.B: Lubię, szczególnie koleżanki.

K.U. : Kogo Pan lubi najbardziej?

M.B: Agnieszkę, Marzenę Zalewską, a najbardziej Katarzynę Uszyńską.

K.U. : Jak Pan lubi spędzać wolny czas?

M.B: Najbardziej lubię spać i zajadać żelki.

K.U. : Czy lubi Pan muzykę i jaką?

M.B: Lubię muzykę skoczną i wesołą.

K.U. : Czym Pan się interesuje?

M.B: Najbardziej interesuję się kotkami.

K.U. : Gdzie Pan lubi wyjeżdżać na wakacje?

M.B: Lubię podróżować. Lubię góry i morze, ale najbardziej morze.

K.U. : Czy Pan ma jakieś zwierzątko i jakie?

M.B: Nie mam, chociaż bardzo chciałbym mieć kota.

K.U. : Czy cieszy się pan, że przychodzi do nas na zajęcia?

M.B: Tak. Bardzo się cieszę.

R.M. : Dziękujemy za wywiad.

PODZIĘKOWANIA

CHCIELIŚMY BARDZO PODZIĘKOWAĆ
RODZICOM ASI SZCZEPAŃSKIEJ ZA POMOC W
URZĄDZENIU NOWEGO OCZKA WODNEGO W
NASZYM OGRODZIE-☀️. JESTEŚMY
WDZIĘCZNI ZA OKAZANE SERCE.

☀️DZIĘKUJEMY RÓWNIEŻ WSZYSTKIM
RODZICOM-☀️, KTÓRZY PRZYNIEŚLI ROŚLINY
DO OBSADZENIA WOLNEGO MIEJSCA WOKÓŁ
OCZKA. SZCZEGÓLNE PODZIĘKOWANIA
NALEŻĄ SIĘ P. SCHOLZ, P. GOLLEROM I P.
FIJAŁKOWSKIEJ-☀️.

MUZYCZNA SZAFKA

Co to jest ekologia ?

D. Klimkiewicz

Ref.

Ekologia, ekologia

To jest nasza ideologia /2x

1. Ekologia – mądre słowo,

A co znaczy? – powiedz, sowo!
Sowa chwilkę pomyślała
I odpowiedziała taką dała

Ref.

Ekologia, ekologia
To jest nasza ideologia /2x

2. To nauka o zwierzakach,
Lasach, rzekach, ludziach, ptakach.
Mówiąc krótko w paru zdaniach
O wzajemnych powiązaniach
Między nimi, bo to wszystko
To jest nasze środowisko.

Ref.

Ekologia, ekologia
To jest nasza ideologia /2x

3. Masz je chronić i szanować
- powiedziała mądra sowa.
Masz je chronić i szanować
powiedziała mądra sowa.

Legia Warszawa – polski klub piłkarski z siedzibą w Warszawie, od 9 kwietnia 2004 stanowiący część holdingu Grupa ITI, kontynuator tradycji – powołanej w marcu 1916 w Kościuchnowce pod Maniewiczami – piłkarskiej Drużyny Legjonowej LEGIA, reaktywowanej 14 marca 1920 w Warszawie. Od lat 90. XX wieku zajmuje 1. miejsce w tabeli wszech czasów polskiej ekstraklasy, będąc zarazem jednym z najbardziej utytułowanych polskich klubów piłkarskich na arenie międzynarodowej (m.in. półfinalista Pucharu Europy Mistrzów Krajowych 1969/70 i Pucharu Europy Zdobywców Pucharów 1990/91, a także ćwierćfinalista Ligi Mistrzów 1995/96). Początkowo klub działał jako jedna z sekcji wielosekcyjnego CWKS Legia, a w niezależny podmiot (Autonomiczną Sekcję Piłki Nożnej) przekształcił się 25 kwietnia 1989. Od 12 lutego 1997 ma status Sportowej Spółki Akcyjnej (SSA), natomiast od 13 czerwca 2003 występuje pod nazwą KP Legia Warszawa.

Historia

Założenie klubu

Do utworzenia klubu przyczynił się w znacznym stopniu wybuch I wojny światowej, bowiem w skład ówczesnych Legionów Polskich wchodziło wielu żołnierzy, którzy przed wojną uprawiali futbol. Pierwsze treningi drużyna rozpoczęła jeszcze wiosną 1915 w Piotrkowie Trybunalskim, zaś między 5 a 15 marca 1916 na wniosek chorążego Zygmunta Wasseraba w kancelarii kompanii sztabowej Komendy Legionów Polskich w Kościuchnowce (znajdującej się niedaleko Maniewicz na Wołyniu) doszło do założenia klubu piłkarskiego. Na jej prezesa mianowano chorążego Władysława Groele, a plutonowy Stanisław Mielech zaproponował nazwę „Drużyna Legionowa LEGIA”, przyjęto zaś inną – „Drużyna Sportowa Legia”, biało-czarne barwy i herb ukazujący białą literę „L” (symbol Legionów) na czarnej tarczy. Innymi propozycjami nazwy były: „Drużyna Komendy Legionów” oraz „Stryr”. Piłkarze grali w białych strojach z ukośnymi czarnymi pasami (nawiązanie do Czarnych Lwów). Jeszcze wiosną tego samego roku zespół rozegrał szereg meczów z innymi drużynami żołnierskimi, które w większości kończyły się zwycięstwami „Drużyny Legionowej LEGIA”. Najstarsze zachowane wyniki to: 7:0 z Dywizyjnym Zakładem Sanitarnym, 3:3 z 6. Pułkiem Piechoty Legionów oraz dwa zwycięstwa (6:4 i 3:1) z 4. Pułkiem Piechoty Legionów. W lipcu 1916 – w związku z ofensywą Brusilowa – Legiony zaczęły wycofywać się na zachód, a klub przeniósł się do Warszawy. Pierwszy mecz w nowym mieście rozegrano 29 kwietnia 1917 (remis 1:1 na Agrykoli przeciwko Polonii Warszawa). W sumie z dziewięciu rozegranych w stolicy spotkań Legia trzy zremisowała, a sześć wygrała. W pierwszym wyjazdowym spotkaniu Legia odniosła zwycięstwo 2:1 nad ówczesnym mistrzem Polski Cracovią w Krakowie, dzięki czemu została obwołana nieoficjalnym mistrzem kraju. W 1918 wojna się zakończyła, lecz drużyna kontynuowała grę na szczeblu amatorsko-towarzyskim.

Lata 20. i 30. XX wieku

Klub postanowiono profesjonalnie 'reaktywować' 14 marca 1920. W salach kasyna oficerskiego na Zamku Królewskim grupa byłych oficerów utworzyła Wojskowy Klub Sportowy (WKS) Warszawa, ustalając dla niego biało-czerwone barwy statutowe. Pośród nich był Zygmunt Wasserab, jeden z założycieli klubu. Z powodu wojny bolszewickiej i udziału w niej wielu warszawskich piłkarzy, WKS nie został zgłoszony do premierowych rozgrywek o mistrzostwo Polski w 1920. W sezonach 1921–1926 drużyna nigdy nie wyszła poza klasę A okręgu warszawskiego, lecz był to okres bardzo ważny dla klubu. W 1922 uchwalono statut umożliwiający grę w zespole osobom cywilnym i zmieniono nazwę na Wojskowy Klub Sportowy „Legia” Warszawa. Był on wzorowany na dokumencie lwowskiej Pogoni. W tym czasie ogłoszono także fuzję z najstarszym warszawskim klubem sportowym, Koroną, która spowodowała przejście nowych, biało-zielonych barw klubowych. W pierwszym międzynarodowym meczu (18 maja 1922) Legioniści ulegli na własnym stadionie 2:9 czechosłowackiej Viktorii Žižkow Praga. Rok później w Mistrzostwach Warszawy Wojskowi zajęli 3 miejsce. Po pierwszym w historii wyjściu poza klasę A w 1927, Legia zakwalifikowała się do nowo powstałej Polskiej Ligi Piłki Nożnej. Pierwszy prezesem Ligi Polskiej został prezes warszawskiego zespołu, Roman Górecki. Pierwsze ligowe zwycięstwo Wojskowi odnieśli w Łodzi 8 maja z Klubem Turystów. Mecz zakończył się wynikiem 1-6 dla gości. W tym samym roku Wojskowi w meczu z Pogonią Lwów odnieśli najwyższą ligową porażkę. Mecz zakończył się

wynikiem 11-2 dla Pogoniarzy. Ostatecznie Legia zajęła piąte miejsce na koniec sezonu, mimo pięciu porażek na początku rozgrywek. Napastnik Legionistów Marian Łańko zajął w tym sezonie drugie miejsce w klasyfikacji strzelców, z 31 trafieniami. Warszawski klub zadebiutował także w pucharze Polski, wygrywając mecz z Pogonią Warszawa 7:0. Przez dwa kolejne sezony Legia zajmowała wyższe miejsca w lidze niż inne stołeczne kluby: Polonia i Warszawianka. Rok 1930 był dla klubu bardzo ważny. W pierwszej edycji nagród MSZ za najlepsze wyniki w rywalizacji międzynarodowej, Wojskowi otrzymali „wędrowny” puchar. Po trzech latach budowy, otwarto przy ulicy Łazienkowskiej Stadion Wojska Polskiego. W pierwszym meczu na nowym obiekcie Legia zremisowała z nieistniejącą już Europą Barcelona 1:1. W tym samym roku legionieści pokonali Ruch Hajduki Wielkie 7:1 w swoim setnym występie w ekstraklasie. Legia odnosiła również największe przedwojenne sukcesy i do mistrzostwa Polski w latach 1930 i 1931 brakowało jej odpowiednio trzech i jednego punktu. W sezonie 1935 Legia utrzymała się w lidze dzięki jednemu punktowi przewagi nad zdegradowaną Cracovią, a następnie w 1936, w jubileusz 20-lecia klubu, przegrała siedem kolejnych meczów z rzędu i zanotowała jedyny w okresie swego istnienia spadek z pierwszej ligi. W 1937 władze klubu zdecydowały o jego powrocie do wojskowego statutu. W efekcie z pierwszego zespołu odeszły prawie wszystkie osoby cywilne, głównie do innych warszawskich drużyn. W 1937 w klasie A okręgu warszawskiego Legia zajęła czwarte miejsce, a rok później pierwsze, premiowane grą w barażach o I ligę. Wojskowi zajęli w nich trzecią lokatę i nie zdołali awansować. Zarząd zareagował wycofaniem klubu ze wszystkich rozgrywek i postanowił rozgrywać tylko mecze towarzyskie. W 1938 większość sekcji drużyny rozwiązano, pozostawiając jedynie trzy: tenisową, pływacką i motorową.

Po wojnie

Po zakończeniu II wojny światowej, w kwietniu 1945 klub reaktywowano pod nazwą I Wojskowego Klubu Sportowego Warszawa, a w czerwcu tego roku dodano historyczny człon Legia. Drużyna początkowo rozgrywała spotkania towarzyskie ze stołecznymi zespołami, a także z klubami z innych krajów, m.in. ze szwedzkim IFK Norrköping oraz jugosłowiańskim Partizanem Belgrad. W pierwszych powojennych mistrzostwach polski (1946) Zieloni zajęli drugie miejsce w swojej grupie eliminacyjnej, odpadając z dalszej rywalizacji. Legionistów wyprzedziła wtedy warszawska Polonia, która zdobyła potem mistrzostwo. W listopadzie 1949, po reformach wprowadzanych przez ówczesne władze, kolejny raz zmieniono nazwę, na Centralny Wojskowy Klub Sportowy Warszawa oraz nadano nowy herb (Duża litera C, a w niej mniejsze: W, K, S). Oficjalnym patronem drużyny zostało Ludowe Wojsko Polskie. W 1951, gdy na wzór radziecki mistrzem Polski zostawał zdobywca pucharu, warszawska drużyna zajęła trzecie miejsce. Rok później Legia odniosła pierwszy sukces w swej historii. W pucharze Polski Wojskowi dotarli do finału, w którym ulegli warszawskiej Polonii 0:1.

Lata pierwszych sukcesów

29 września 1955 Legia zdobyła po raz pierwszy Puchar Polski później, 20 listopada, mistrzostwo Polski. Był to pierwszy dublet w historii polskiej piłki, ale trenera Steinera, który odniósł ten sukces, zastąpił Ryszard Koncewicz. Powtórzył on wyczyn poprzednika i na 40-lecie istnienia klubu, po remisie 2:2 z ŁKS-em Łódź i zwycięstwie 3:0 nad Górnikiem Zabrze, doprowadził drużynę do mistrzostwa i zdobycia Pucharu Polski. Wielu piłkarzy z tamtego składu znalazło się w drużynie przy okazji poboru do

wojska[19]. Byli to wcześniej zawodnicy takich klubów jak: Polonia Bytom, Ruch Chorzów czy Wawel Kraków. Dodatkowo w tym sezonie Legia odniosła swoje najwyższe zwycięstwo w historii, pokonując krakowską Wisłę 12:0. Trzy pierwsze miejsca w klasyfikacji strzelców zajęli gracze warszawskiego zespołu. Przez kolejne cztery sezony Wojskowi utrzymywali się w górnej części tabeli. Debiut klubu w europejskich pucharach zakończył się na 1/16 finału Pucharu Europy Mistrzów Krajowych, po przegranym dwumeczu z bratysławskim Slovanem. 2 lipca 1957 powrócono do historycznej nazwy Legia (Wojskowy Klub Sportowy „Legia” Warszawa), przybrano nowe obowiązujące do dzisiaj barwy, biało-czerwono-zielono-czarne (w późniejszym okresie zamieniono kolejność dwóch pierwszych kolorów) i przyjęto obowiązujący do 30 czerwca 2005 herb. Tego dnia przeprowadzono w klubie także szereg zmian, których celem była zmiana charakteru klubu – likwidacja CWKS i powrót do koncepcji Legii klubu warszawskiego. 24 września Legioniści, grający jako reprezentacja Warszawy, zostali zaproszeni do Hiszpanii, na pierwszy mecz na nowym stadionie FC Barcelona, Camp Nou.

Sukcesy w Europie

W latach 60. XX wieku Legia regularnie zajmowała czołowe miejsca w ligowej tabeli. W 1960 na Stadionie Wojska Polskiego zamontowano sztuczne oświetlenie. Stadion Wojska Polskiego stał się drugim obiektem w Polsce, na którym można było rozgrywać mecze po zmroku. W tym sezonie Tadeusz Błazejewski strzelił tysięczną ligową bramkę dla Wojskowych. W sezonie 1966/67 w Legii zadebiutował Kazimierz Deyna. W latach 1964 i 1966 Wojskowi zdobyli dwa Puchary Polski. Drugi puchar na 50-lecie powstania klubu wywalczyli 15 sierpnia na stadionie poznańskiej Warty, pokonując Górnika Zabrze 2:1, gdy Bernard Blaut strzelił gola w ostatnich sekundach dogrywki. Po zdobyciu tego trofeum Legia awansowała do Pucharu Zdobywców Pucharów. W sezonie 1964/65 Legia jako pierwsza polska drużyna doszła do 1/4 Pucharu Zdobywców Pucharów. W 1967 Legia wygrała w swojej grupie w Pucharze Karla Rappana (dziś Puchar Intertoto), ale rozgrywek tych nie prowadziła UEFA i nie było to premiowane awansem do Pucharu UEFA. Stołeczny zespół w 1969 zdobył tytuł mistrzowski na dwa lata, a rok później doszedł do półfinału Pucharu Europy Mistrzów Krajowych 1969/1970.

Lata 70.

W 1971 Legia kończyła sezon na drugim miejscu, rok później na trzecim, w kolejnych latach nadal utrzymywała się w górnej połowie tabeli, ale bez większych sukcesów. Był to również czas, gdy w Polsce powstawały pierwsze kluby kibica i ten działający na Legii zdecydował się zasiadać na trybunie otwartej, nazywanej „żyletą” od reklamy sponsora (żyletek marki Polsilver), którego baner reklamowy znajdował się nad tą trybuną. Od grudnia 1971 do lutego 1972 Legioniści odbyli tournée po Hiszpanii oraz państwach Ameryki Południowej: Ekwadorze, Kostaryce i Kolumbii (pierwsza wizyta Legii w tej części świata). W tym okresie warszawski klub pokonał w Pucharze Zdobywców Pucharów 9:0 Víkingur Reykjavík, co jest najwyższą wygraną polskiego zespołu w europejskich pucharach. W kolejnej rundzie Legia trafiła na włoski A.C. Milan. Pierwsze spotkanie rozegrane na Stadionie Dziesięciolecia zakończyło się remisem 1:1. Wojskowi zdobyli w tym sezonie swój piąty Puchar Polski. Po wyeliminowaniu w półfinale Szombierek. Kolejna podróż zagraniczna odbyła się w 1975, stołeczna drużyna poleciała do Australii i została pierwszą polską drużyną, która była na wszystkich kontynentach (oprócz Antarktydy). W tym roku odbył się także pierwszy transfer

polskiego zawodnika na Zachód, na co pozwolił PZPN i Ministerstwo Sportu. W 1976 obchodzono 60-lecie powstania klubu. Rozegrane zostały dwa mecze: z warszawską Polonią oraz ze słowacką Duklą. Legioniści odbyli również podróż do Indonezji. Rozegrano wtedy sześć meczów (cztery zwycięstwa, dwa remisy) oraz strzelono łącznie 15 bramek. Na wyjeździe zabrakło Deyny, który przebywał na zgrupowaniu kadry w Jugosławii i Grecji. Przez drugą połowę lat 70. Legioniści plasowali się poza podium w mistrzostwach Polski, a w sezonie 1979/80 zdobyli brązowy medal. W 1977 po raz drugi warszawski zespół wystąpił w Pucharze Karla Rappana (później Puchar Intertoto UEFA). Legia zajęła drugie miejsce w grupie i po raz drugi nie było to premiowane awansem do Pucharu UEFA. Całe spotkanie rozegrał wtedy Kazimierz Deyna. Strzelił w tym meczu dwie bramki, jedną dla Wojskowych (gdzie grał w pierwszej połowie), a drugą dla swojego nowego klubu (w drugiej części spotkania), do którego przeszedł za 100 tys. funtów szterlingów. Spotkanie cieszyło się bardzo dużym zainteresowaniem i wielu kibiców musiało oglądać mecz zza bram stadionu. Pod koniec lat 70. Legia zdobyła Puchar Polski.

Lata 80.

Na początku lat 80. Legia obroniła Puchar Polski, wygrywając 24 czerwca 1:0 z Pogonią Szczecin, w lidze zaś zajęła 5. miejsce. W Pucharze Zdobywców Pucharów Wojskowi rozegrali w 1982 mecz z gruzińskim Dinamem Tbilisi. Podczas pierwszego spotkania w Warszawie kibice, ze względu na bardzo dużą liczbę milicjantów na stadionie, zaczęli skandować hasła: „Precz z komuną” oraz „MO – Gestapo”. Po porażce 0:1, fani zorganizowali pochód antykomunistyczny (sytuacja taka powtarzała się w latach 80. kilkakrotnie). W 1984 po rundzie jesiennej Legia zajmowała pierwsze miejsce w tabeli, a na koniec rozgrywek została wicemistrzem Polski. Uprawniało to do udziału w Pucharze UEFA. Rok później powtórzono ten sukces. Na początku sezonu 1986/87 warszawska drużyna odbyła podróż do Chin i pokonując Reprezentację Chin 2:0, wywalczyła Puchar Wielkiego Muru, grając w Pekinie i innych miastach przez tydzień na przełomie lipca i sierpnia. Pod koniec 1987 na stadionie Legii zlikwidowany został żużlowy tor i boisko na stadionie zostało poszerzone. Kolejny rok zmagania w lidze Legia zakończyła na trzecim miejscu, a także doszła do finału Pucharu Polski. Rok później Legioniści zdobyli Puchar Polski na stadionie w Olsztynie. Dwa tygodnie później Legia zdobyła również Superpuchar Polski, ogrywając w Zamościu Ruch Chorzów 3:0.

Pod koniec dekady, 13 września 1989, Legia grała z Barceloną w pierwszej rundzie Pucharu Zdobywców Pucharów. Mecz w Barcelonie zakończył się remisem 1:1, po nieuznanej bramce dla Wojskowych i karnym dla przeciwników w 85. minucie meczu. W rewanżu przy Łazienkowskiej Legia przegrała 0:1, przy 25 tysiącach ludzi na trybunach. Jedyną bramkę strzelił wtedy Michael Laudrup. 1 września tego samego roku w wypadku zginął Kazimierz Deyna, były piłkarz klubu. Dzięki zdobyciu dziewiątego Pucharu Polski w 1990 Legia mogła zagrać w Europie. W rywalizacji z europejskimi drużynami warszawski klub dotarł do półfinału Puchar Zdobywców Pucharu.

Lata 90.

Na samym początku tego okresu stołecznej ekipie groził spadek do drugiej ligi. Sezon 1990/91 Legia ukończyła na 9. miejscu, zaś następny na 10. pozycji. W 1995 roku Legia Warszawa zakwalifikowała się do Ligi Mistrzów Jesienią 1993 roku w Legię zainwestował pierwszy prywatny inwestor Janusz Romanowski. Podpisano umowy

sponsorskie min. z FSO (2,4 mld starych złotych za dwa lata) oraz Adidasem. Wysoki budżet pozwolił na sprowadzenie klasowych piłkarzy (Maciej Śliwowski, Radosław Michalski) i włączenie się do walki o mistrzostwo. 20 czerwca 1993 drużyna wywalczyła mistrzostwo Polski. Dzień później tytuł ten został jednak odebrany przez prezydium zarządu PZPN, stosunkiem głosów 5:4, z powodu zarzutu przekupstwa w ostatnim ligowym meczu. Klub musiał także zapłacić 500 mln złotych kary, a władze UEFA wykluczyły Legię z europejskich pucharów. W kolejnym sezonie Legia zdobyła pierwszą w Polsce „potrójną koronę”. Dzięki remisowi 1:1 15 czerwca z Górnikiem Zabrze w Warszawie, Wojskowi utrzymali jeden punkt przewagi nad drugimi Katowicami i zdobyli piąty tytuł mistrza Polski. 18 czerwca, w finale Pucharu Polski Wojskowi pokonali 2:0 ŁKS i wywalczyli dziesiąty Puchar w swojej historii. W meczu o Superpuchar 24 lipca Legia grała również z ŁKS i zwyciężyła 6:4 na stadionie w Płocku. Mimo udanego sezonu Legii UEFA podtrzymała karę wykluczenia z europejskich pucharów. Pierwsze podejście do Ligi Mistrzów zakończyło się klęską już w eliminacjach. Kolejny sezon zaczął się od podpisania umowy na transmisje meczów w Canal+ (jako pierwszy klub w Polsce). 31 maja 1995 klub wywalczył szóste mistrzostwo Polski, zdobył też Puchar Polski. W tym czasie miała miejsce jedna z pierwszych akcji protestacyjnych na stadionie. Powodem były wysokie ceny biletów i zakaz wywieszania flag na płocie. Zakończył się on po trzech meczach w Warszawie dzięki porozumieniu z działaczami. W drugim sezonie w Lidze Mistrzów Legioniści dotarli najdalej ze wszystkich polskich zespołów. Legia zagrała w 1/4 finału, odpadając z Panathinaikosem. W kolejnym sezonie Legii nie udało się obronić mistrzostwa i zajęła drugie miejsce w lidze. W 1997 klub przekształcono w Sportową Spółkę Akcyjną (SSA) „Legia” Warszawa oraz pozyskano nowego sponsora, koreańską firmę Daewoo. W tym roku Wojskowi zajęli drugą lokatę, a także do nazwy dodano człon „Daewoo” (CWKS „Legia-Daewoo” Warszawa), co z powodu nazwy sponsora zostało chłodno przyjęte przez fanów Legii. Niepowodzenie w lidze powetowano kolejnym Pucharem i Superpucharem Polski. Do swojego ostatniego występu w Pucharze Zdobywców Pucharów Legia przystępowała, jako klub najbardziej doświadczony w tych rozgrywkach, ze wszystkich ekip z edycji 1997/1998. W sezonach 1998–2001 Legia plasowała się w pierwszej piątce. W tym okresie rozegrano setny mecz w europejskich pucharach.

Lata 2001-2010

1 lipca 2001 usunięto z nazwy klubu markę byłego sponsora i powrócono do nazwy ASPN CWKS „Legia” Warszawa SSA⁺. W sezonie 2001/02 piłkarze Legii pod opieką Serba Dragomira Okuki zdobyli siódmy tytuł mistrzowski, a także Puchar Ligi Polskiej. W Lidze Mistrzów Legia przegrała jednak w eliminacjach. Legioniści skończyli rozgrywki w 2003 tuż za podium. Niedługo po tym nastąpiła zmiana nazwy na KP „Legia” Warszawa SSA i jeszcze tego samego dnia trenerem stołecznego klubu został Dariusz Kubicki. Wykupienie klubu przez Grupę ITI Holdings SA zostało entuzjastycznie przyjęte przez kibiców, a Legia zajęła drugie miejsce w lidze. Następny rok także nie należał do udanych, stołeczny zespół zajął trzecie miejsce w lidze. Sezon 2005/06 był wyjątkowy w historii klubu. Legia odpadła z Pucharu UEFA w II rundzie eliminacji i zaliczyła słaby początek ligi. Mimo to w 90-lecie istnienia drużyny Legioniści zdobyli ósme mistrzostwo Polski. Po przyjsciu nowego trenera Dariusza Wdowczyka wyszli na prowadzenie w lidze. Po tych sukcesach Rada Miasta Stołecznego Warszawy podjęła decyzję o sfinansowaniu

modernizacji stadionu Legii poprzez budowę trzech nowych trybun i rozbudowę trybuny krytej. 2007 przyniósł zmianę herbu. Klub nie doszedł do porozumienia z CWKS, który miał prawa do poprzedniego logo. Władze klubu zarejestrowały swój znak, zbojkotowany przez kibiców, ponieważ nie przypominał on w niczym dawnego znaku (mimo podobnych kolorów oraz litery „L” miał inny kształt i ułożenie barw). Ostatecznie nie został on wprowadzony w życie i ustalono, że herbem zostanie modyfikacja pierwszego herbu, z białą literą „L” na czarnej tarczy. Obecny kształt różni się od historycznego i przypomina trójkąt, a nie pierwotną tarczę herbową. Na początku sezonu 2007/08 miały miejsce burdy na stadionie wileńskiej Vetry w przerwie meczu II rundy Pucharu Intertoto. Klub nie zorganizował oficjalnego wyjazdu na mecz, co spowodowało pojawienie się na trybunach kibiców nie sympatyzujących z Legią, którzy mogli wejść na trybuny bez biletu. Spotkanie zostało przerwane po zakończeniu pierwszej połowy przy stanie 2:0 dla gospodarzy. Kilka dni później Komisja Dyscyplinarna UEFA zweryfikowała wynik spotkania z Vetrą na walkower 3:0 dla gospodarzy i wykluczyła Legię z obecnej edycji europejskich pucharów oraz z następnej, do której się zakwalifikuje (liga mistrzów UEFA, puchar UEFA, puchar Intertoto) w ciągu najbliższych pięciu lat. UEFA zobowiązała także warszawski klub do pokrycia wszelkich strat wyrządzonych przez uczestników zamieszek na stadionie gospodarza. Po złożeniu odwołania, karę czasowo zawieszono, po uwzględnieniu tego co zostało poprawione, by zwiększyć bezpieczeństwo na meczach Legii. Sezon Legia zakończyła zaledwie z wicemistrzostwem. 14 marca 2010 zwolniono Jana Urbana, a tymczasowym trenerem został Stefan Białas[70]. Po zakończeniu sezonu, 1 czerwca trenerem Legii został Maciej Skorża. W sezonie 2010/2011 Legia wywalczyła 3. miejsce w Ekstraklasie oraz zdobyła Puchar Polski.

W przerwie letniej przed sezonem 2011/2012, Legia pozyskała trzech nowych zawodników, są nimi: Danijel Ljuboja, Michał Żewłakow i Dušan Kuciak. Dzięki zdobyciu Pucharu Polski, Legia miała zapewnione miejsce w rozgrywkach Ligi Europy, zaczynając przygodę w Europie od III rundy kwalifikacyjnej. Kolejnym rywalem stołecznej drużyny był Spartak Moskwa, ostatecznie pokonany, co pozwoliło na dalszy awans. W sezonie 2011/2012, Legia zdobyła Puchar Polski pokonując w finale Ruch Chorzów, trzecie miejsce na podium w rozgrywkach Ekstraklasy, a także doszła do 1/16 finału Ligi Europy remisując, a następnie ulegając Sportingowi Lizbona.

Przygotowała Katarzyna Uszyńska

Nasze podróże

małe i DUŻE

Katarzyna Uszyńska

W niedzielę 9 września postanowiłyśmy z mamą zrobić sobie wycieczkę rowerową do Wilanowa. Umówiliśmy się z ciocią i z wujkiem koło ZUS-u. Wszyscy razem pojechaliśmy rowerami w kierunku Wilanowa. Dojeżdżając usłyszeliśmy huk i

postanowiliśmy sprawdzić, co się dzieje. Okazał się, że właśnie koło pałacu odbywało się święto Wilanowa. Byli tam ludzie ubrani w piękne historyczne stroje, panowie przebrani za żołnierzy z epoki króla Jana III Sobieskiego strzelali z armatki. Huk był tak głośny, że aż mi serce biło z przerażenia, a jakieś dziecko się rozplakało. Impreza bardzo mi się podobała, a szczególnie piękne historyczne stroje. Wieczorem wróciliśmy do domu.

Andrzej Nowak

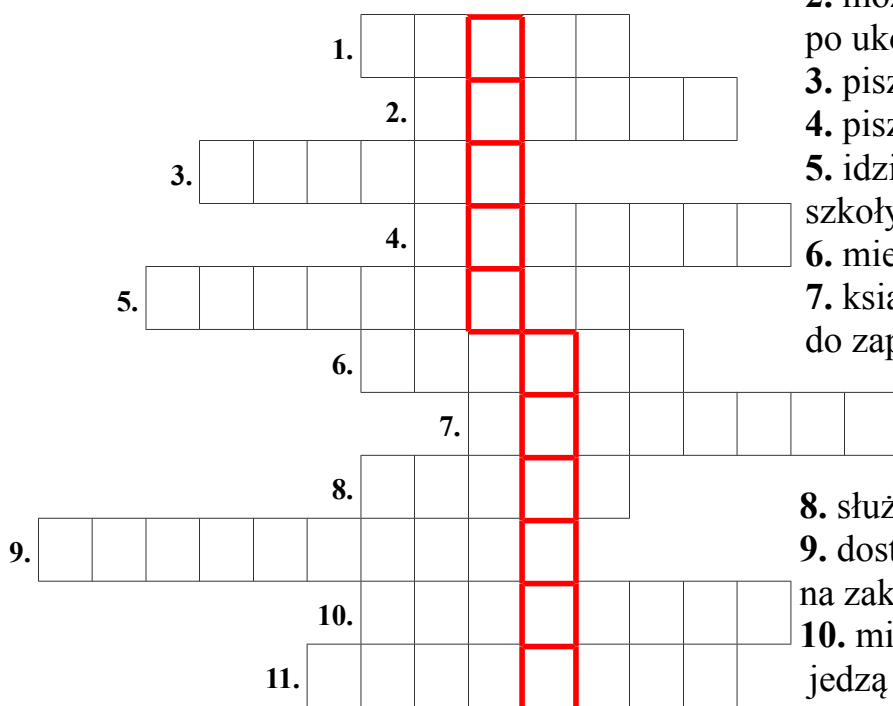
29 lipca, ja i mój kolega Krzysztof Wojnicki, pojechaliśmy na kolonie w góry. Mieszkaliśmy w miejscowości Istebna. Pierwszego dnia, jak przyjechaliśmy na miejsce to poszliśmy przywitać się z okolicą – poszliśmy na spacer w góry. W trakcie pobytu mieliśmy też różne zabiegi – masaże, basen. Mieliśmy różne wycieczki – do Jaworzynki na granice Polsko – Słowacko- Czeską. Byliśmy też w Koniakowie w muzeum Koronek. Przyjechał do nas również Góral, który opowiadał nam o obyczajach, które panują na tym terenie. Bardzo miło spędzaliśmy czas – mieliśmy karaoke, dyskoteki, zabawę w kalambury. Jestem bardzo zadowolony z mojego pobytu w górach.

ROZRYWKA

Uśmiechnij się

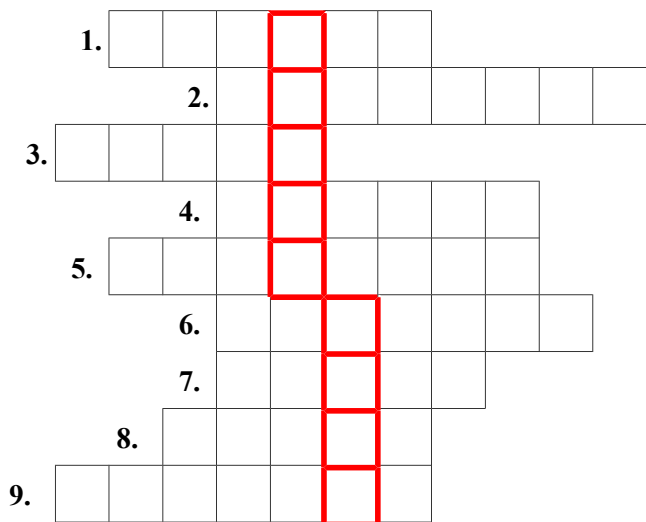

Krzyżówka Szkolna

1. siedzą w nich uczniowie w klasie
2. można do niego pójść po ukończeniu gimnazjum
3. pisze w nim uczeń
4. piszesz po niej kredą
5. idziesz się do niego po skończeniu szkoły podstawowej
6. miejsce do grania w piłkę
7. książka służąca nauczycielowi do zapisywania ocen
8. służy do wycierania tablicy
9. dostaje je każdy uczeń na zakończenie roku szkolnego
10. miejsce, gdzie uczniowie jedzą obiad
11. przedmiot, na którym poznajemy dzieje Polski

Krzyżówka jesienna

1. służą do sprzątania suchych liści
2. spadające z drzewa brązowe kule
3. kapelusz na nóżce rosnący w lesie
4. jesienią spadają z drzew
5. miesiąc, w którym kończy się lato,
a zaczyna jesień
6. buty na deszcz
7. odlatują jesienią do ciepłych krajów
8. kolor jesiennych liści
9. przedmiot, który chroni przed deszczem

Krzyżówkę ułożył zespół redakcyjny